

Търговията въ сливенското окръжие, както и въ цълото княжество, се намира въ застой. Тя се състои предимуществено въ зърнени производствения, винарството и спиртливите питиета и отъ чуждостранни колониялни и манифактурни стоки, а за града Сливенъ исклучително отъ винарството и вълнениетъ платове. Отъ нѣколко години насамъ винарството въ Сливенъ, отъ което се прѣпитава по-голямата частъ на сливенското население, се намира въ застой и една значителна частъ отъ минжлогоодишното вино стои непродадено, защото отвънъ нѣма кой да го търси. Въ сливенската околия отъ около 32713 декара лозя при добра реколта се добива около 6,100,000 литри вино и 600,000 ракия, но само около $\frac{1}{5}$ се изнася за Ямболъ и околните села. Макаръ сливенските вина по вкусъ и качество да сѫ едни отъ най-добрите въ княжеството, обаче нигде почти изъ по-главните пунктове, като напр. г. София, които сѫ лишени отъ тоя продуктъ, сливенски вина не се продаватъ. Причината на това може да се отаде повечето на самите търговци—винари, у които като че липсва частната инициатива за създаване и образуване на пазари за вино въ другите градове, гдѣто се доставя и продава много по-долнъ качество вино отъ други много по-отдаличени краища, сравнително съ града Сливенъ.

За повдиганието на търговията, сливенските търговци и еснафи извѣнредно сѫ растрѣвожени и съ голямо нетърпение очакватъ по-скорошното свързване на града Сливенъ съ една отъ проектирани желязопътни линии, понеже справедливо мислятъ, че главната причина на търговския застой е и скъпия износъ и вносъ, а заедно съ това и малкия оборотъ.

Както се вижда отъ горната таблица износътъ на сливенските индустритални фабрики сравнително съ минжлогоодишния е значително намаленъ. Прѣзъ минжлата година съ било изнесено отъ фабриките въ Сливенъ за изъ другите окръжия на княжеството около 107,000 метра изработени шаеци, аби и други платове, а прѣзъ настоящата година едва около 77,000; за въ